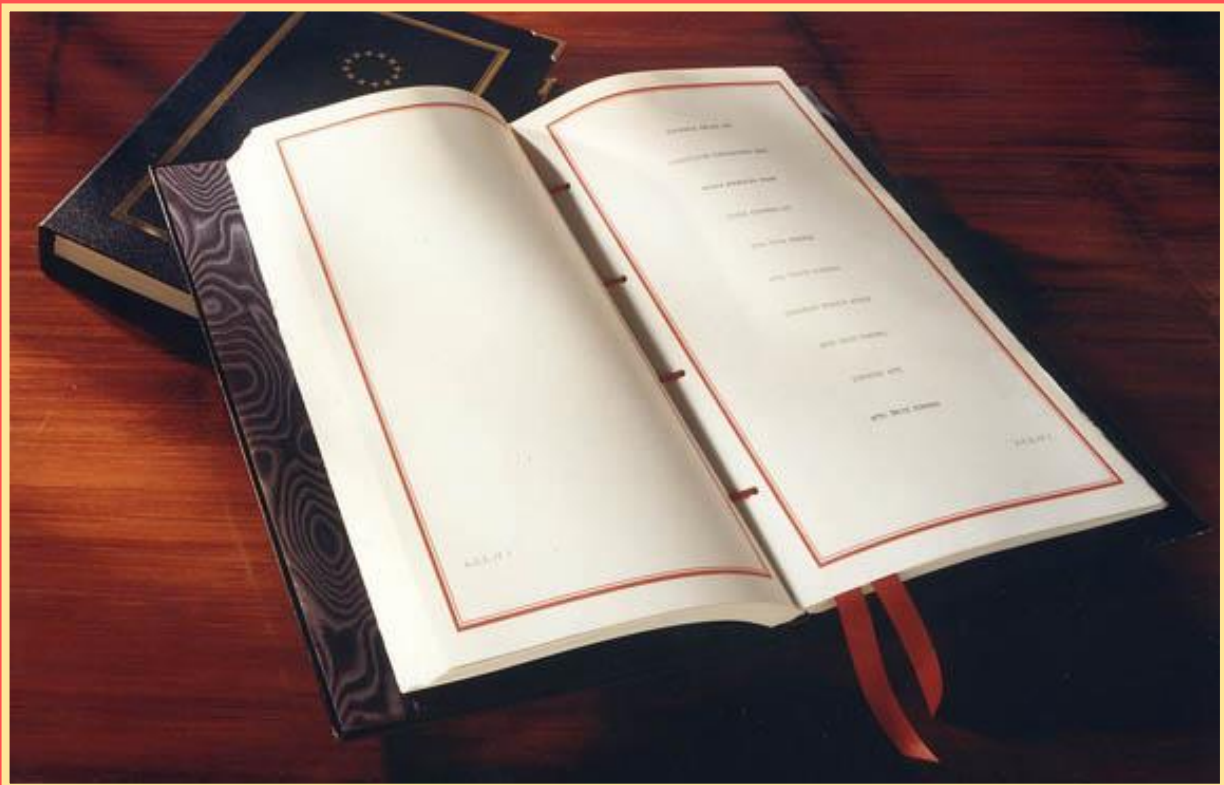

1987. július 1.

***Hatályba lép az Egységes
Európai Okmány***

➤ Az Egységes Európai Okmány az 1957-ben megszületett Római Szerződések első releváns átdolgozása volt.

➤ Az Okmány által mindinkább kifejezhetővé vált az egységes piac bevezetésének gondolata, amit 1992-ig terveztek megvalósítani. Az Okmány mintegy zöld utat biztosított a Közös Kül- és Biztonságpolitika számára, illetve törvénybe iktatták az Európai Politikai Együtműködést is. Az Egységes Európai Okmányt első körben 9 tagállam írta alá 1986-ban, majd később az aláírókhoz csatlakozott Dánia, Olaszország és Görögország is.

➤ A szerződő felek számára nagyon fontos volt a szabad kereskedelem kialakítása, valamint a tagállamok közötti jogharmonizáció és a politikai ellentmondások kiküszöbölése is egy döntő tényezővé vált. Az Okmány aláírásának és deklarálásának számos előzménye volt, többek között az Európai Unióról szóló szerződés

tervezete, amelyet az Európai Parlament 1984-ben hagyott jóvá. Ebből kiindulva létrejött egy bizottság, amely a tagállamok állam- és kormányfőiből állt, és James Dooge írszenátor vezette a csoportot. A bizottság az intézményi kérdéseket vizsgálta meg, majd a Tanácsot, hogy kezdeményezzen egy kormányközi konferenciát és tárgyalássorozatot az újabb szerződések feltételeiről. 1985-ben megjelent egy fehér könyv, amely 280 uniós jogszabályozás elfogadását tartalmazta, amelyekkel a sokrétű piacot igyekeztek egységessé tenni. Az elkészült tervezet végül az Okmány legjelentősebb kiindulópontja lett, aminek eredményeként a Bizottság elkészített egy ütemtervet, majd a Parlament 1985-re Luxemburgban és 1986-ra Hágában összehívta a kormányközi konferenciát.

» A fő cél az integrációs folyamatok sikere volt, emiatt a belső gazdasági piac megteremtését elengedhetetlennek tartották. Az intézményi reform egyre szükségesebbé vált, ugyanis kilátásban volt a Közösség déli bővítése, ekkor már napirenden volt Spanyolország és Portugália csatlakozása is. A döntéshozatali eljárások érdekében szintén relevánssá vált a Tanács, a Parlament és a Bizottság jogköreinek kiterjesztése.

➤ Az Egységes Európai Okmányoknak köszönhetően kibővült a többségi szavazás a Tanácsban, annak érdekében, hogy egy-egy tagállam nehezebben vétózhassa meg a jogszabályjavaslatokat. Az Okmánnyal együtt az Európai Tanács is megkapta feladatköreit, és jogát a különböző konferenciák és találkozók lebonyolításában, viszont döntéshozatali jogkör nem tudhatott magáénak. A Parlament befolyása és szerepe azonban megnőtt, ugyanis megkapta a hozzájárulási és együttműködési eljárást. A hozzájárulási eljárással a Parlament vétójogot szerzett magának az alapvetően fontos kérdésekben, ami azért is jelentős, mert a Tanácsnak a döntéseket illetően a Parlament hozzájárulására volt szüksége. Az együttműködési eljárással egy ún.

kétolvasatos eljárást vezettek be, ugyanis ha a Parlament nem támogat egy javaslatot, másodkörben már a Tanács egyhangúlag hozhatja meg a döntését.

» Az Okmány a szakpolitikai kérdésekben is előrelépést hozott, pl. a szociálpolitikai, regionális politikai, környezetvédelmi ügyekben, de a kutatás és fejlesztés terén is.

» Az Okmány négy alapszabadságot fedezett: az áruk és a tőke szabadságát, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgását. A határellenőrzések megszüntetése hozzájárult a kereskedelmi szabadsághoz és a négy szabadság megőrzéséhez. A munkavállalók nem csak szabad mozgást kaptak, de végzettségük több tagállamban való elismertetése is lehetővé vált.

➤ Az Egységes Európai Okmány 1987. július 1-jén lépett hatályba.

Források

<https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/hu/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/single-european-act>

https://hu.wikipedia.org/wiki/Egys%C3%A9ges_Eur%C3%B3pai_Okm%C3%A1ny

<http://www.bacstudastar.hu/europai-kerek-evfordulok>

